

Невото є мѣсто толкѹва добро, и сички-
те мѹ жители сѫ толкѹва добри, и обычать
Бога и Единъ другого, щото лѹкавите не
можатъ да идатъ тамъ. Не самѡ сѹщите не
можеха да сѫ щастливи тамъ, но и другите
щеха направи нещастливы.

І. Гдѣ ще идатъ злите, мамо?

М. Яко посльдуватъ да сѫ лѹкави, и не се
отмахнѹватъ отъ лѹкавство то си нито
казѹватъ на Бога че се покаюватъ, нито мѹ
се молатъ, нито просафъ да ги прости, и да
имъ поморгне да станатъ добри, нито са ста-
раять тїа сѹщїи да сѫ добри, и да праватъ
добро: ако не праватъ сички тїа нѣща, като
умратъ, лѹшиятъ имъ ще идатъ въ Едно
прелошако мѣсто, именемо: мѹченїе, гдѣто
сички сѫ прелѹкави зли и не обычать Бога,
нито Единъ другого, и гдѣто, каквото ни
рече Богъ въ книжата си онїа конто го не
обычать и него слѹшатъ, ще идатъ въ вѣчи-
на мѹка.

І. С୍�o, мамо, надамсѧ че не щемъ оти тамъ:
ще са стараемъ да го обычамъ и да го слѹ-
шамъ, за да отидемъ, като умремъ, на Не-
вото, и да самъ добръ, и щастливъ вѣчнѡ.